

РЕЦЕНЗИЯ

по конкурс за заемане на академичната длъжност „професор” в професионално направление 2.1. Филология, научна специалност Български език (българска лексикология и лексикография), съгласно обявата в ДВ № 62 от 29 юли 2014 г. с кандидат **Сия Борисова Колковска - Стефанова**, доктор, доцент в Института за български език при БАН

Рецензент: Лилия Крумова – Цветкова, доктор на филологическите науки, професор в Института за български език при БАН

Сия Колковска е завършила специалността Българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски” през 1985 г. От 1986 г. досега работи в Института за български език при Българската академия на науките, последователно като проучвател, научен сътрудник II степен, научен сътрудник I степен и доцент. От декември 2012 г. е ръководител на Секцията за българска лексикология и лексикография в Института.

Научната продукция на Сия Колковска е внушителна по обем и богата и разностранна по съдържание. Обхваща 2 монографии, 8 специални речника, участие като автор и редактор в 8 тома от Речник на българския език, 8 студии, 54 статии, 6 рецензии, съставителство и редакция на 8 сборника, участие в създаване на електронни езикови ресурси. Общо творчеството ѝ наброява 95 заглавия.

В конкурса кандидатката участва с публикации, издадени след получаване на академичната длъжност „доцент”: 1 монография, 2 специални речника, 5 студии, 38 статии, 5 рецензии, авторство и редакторство в 4 тома на РБЕ, съставителство и редакция на 8 сборника, участие в създаване на корпуси и електронни езикови ресурси – общо 65 заглавия.

Сия Колковска придобива образователната и научна степен „доктор” през 1994 г. след редовна докторантура и защита на докторска дисертация на тема „Термините за процеси в съвременния български книжовен език”. От 2006 г. заема академичната длъжност „доцент” в Института за български език при БАН.

Сия Колковска е участвала в 34 научни форума – национални и международни научни конференции в България, Чехия, Словакия, Полша, Унгария, Русия, Норвегия, Малта, Испания, Португалия.

Има участие в голям брой научни проекти – 5 на Института за български език, 7 международни проекта на Института за български език (съвместно с Института за чешки език и Института за славистика при ПАН), 3 проекта, финансирани от Фонд „Научни изследвания” и 2 международни проекта с външно финансиране (БулТриБанк и CESAR). Ръководител е на 2 научни проекта.

Член е на редакционната колегия на Известия на ИБЕ.

Има хонорувана преподавателска дейност – лекции и упражнения по корпусна лингвистика в магистърска програма по компютърна лингвистика в Софийския университет.

Участвала е в 4 журита по процедури за научната и образователна степен „доктор”.

Авторката е регистрирала 423 цитирания и позовавания на нейни трудове.

Всички посочени факти свидетелстват, че Сия Колковска напълно отговаря на изискванията на Правилника на ИБЕ за участие в конкурса за заемане на академичната длъжност „професор“.

Основните научни приноси на Сия Колковска са главно в две тясно свързани области на езикознанието – лексикология и лексикография.

Определено може да се каже, че Сия Колковска, заедно със съавторката си Диана Благоева, допринасят извънредно много за *развитие на едно сравнително ново направление в българската лексикология – неологията*. Измененията в лексикалната система – най-подвижната част на езика, винаги са били характерна част от езиковото развитие, но през последните десетилетия динамиката на българската лексика е особено присъщо явление за българския език.

В редица изследвания С. Колковска анализира особеностите на процеса неологизация, факторите за протичането на този процес и характеристиката на неологичната лексика. Тези задълбочени изследвания върху неологичните процеси в езика намират място и са доразвити в монографичния труд *„Динамика и иновационни процеси в българската лексика в края на XX и началото на XXI век“* (179 с.), отпечатан като част от академичния труд *„Българска лексикология и фразеология“*, т. I *„Българска лексикология“*, издадена от АИ „Проф. Марин Дринов“, 2013 г. Лексикологията е удостоена с наградата *Книга на годината* на Института за български език за 2013 г. и с *Диплом за високи научни постижения на Съюза на учените в България* за 2014 г.

Монографията е в съавторство с Диана Благоева, като частта на Сия Колковска е 139 стандартни страници. Частите на двете авторки са в голямата степен ясно разграничени. Макар и малко, има и части, написани в съавторство, в които приносите на двете авторки са тясно свързани. Обект на оценка ще бъдат преди всичко самостоятелните части. Тези части обаче са достатъчни, за да се очертаят значимите приноси на Сия Колковска в българската лексикология.

В този пръв по рода си труд в българското езикознание синтезирано и същевременно задълбочено и широкообхватно са анализирани съвременните динамични процеси в българската лексика. При разглеждане на иновационните процеси в българската лексика в края на XX и началото на XXI век обект на вниманието на Сия Колковска са проблеми като: характерните тенденции в развитието на българската лексика, обновяването на лексиката в българския език чрез семантична неологизация, действието на принципите за езикова икономия, интеграцията на неологизмите в българския език.

Направено е цялостно описание на *семантичната неологизация* и на семантичните неологизми в българския език, проблем, недостатъчно проучен у нас. Обстойно са проучени факторите за семантична неологизация, като особено внимание е отделено на факторите семантична съотносителност и комуникативна необходимост. Чрез комплексното използване на структурно-семантичен и когнитивен подход се установяват типовете метафорична и метонимична номинация при семантичните неологизми в българския език. Авторката основателно констатира, че досега новите значения не са изследвани достатъчно в типологичен план с оглед на наблюдаваните при тях модели на вторична номинация. С. Колковска представя типовете семантични неологизми в българския език, образувани чрез метафоризация и чрез метонимизация, като посочва най-продуктивните модели на тази номинация, както и иновациите при нея. Чрез тази типология очертава актуалните тенденции в метафоричната и метонимичната номинация в българската неология.

Докато при типологията на метафоризацията и метонимизацията при субстантивната лексика авторката следва съществуващи и изследвани модели, при признаковата лексика тя не следва утвърдена методология, а изгражда интересен нов

подход, собствена методика за описание на тези значения. Механизмът на метафоризация при прилагателните имена според нея се характеризира с наличието само на един мотивационен признак – свойство - поради което при описание на моделите се включва и информация за обектите, носители на съответното свойство. При глаголната лексика се включва и информация за задължителните участници в представяната ситуация, както и параметри на ситуацията. Изходното и производното значение при тази номинация се описват на по-високо или по-ниско равнище на абстракция, така че се обхващат всички семантични иновации. Използваният подход дава възможност да се определят всички модели на метафоризация при признаковата лексика, да се установи тяхната продуктивност, да се отграничи традиционното от новото, иновативното.

При изследване на семантичната неологизация чрез метонимия С. Колковска се опира на основните теоретични положения на изследователите в тази област (Е. Пернишка, М. Попова, П. Легурска, П. Пехливанова). Приема в своя анализ, че метонимията се основава на същностно-релационни мотивационни семантични признаци, приема схващането, че метонимията отразява импликационната връзка между понятията, че метонимията има семен механизъм, както и схващането за парадигматичен и синтагматичен план на метонимията. Като приема методиката на изследване на метонимията изобщо, Сия Колковска я прилага по отношение на новата лексика. При парадигматичната метонимия изследва явлението, възникващо на основата на отношението род - вид, част – цяло, при синтагматичната – на семантичните роли на участниците в ситуацията. Описанието на различните типове е детайлно, богато илюстрирано.

В изследването се очертава новото, новите модели на метафоризация и метонимизация, най-често резултат на интернационализация. Подчертава се, обаче, че най-новите значения запазват закономерностите и тенденциите в българския език.

Семантичната неологизация е предмет на разглеждане и в редица други изследвания на С. Колковска. В студията *Нови метафорични и метонимични значения в българския език, възникнали при прилагателни имена и глаголи* (№ 10) се представят най-продуктивните модели при семантичната неологизация на признаковата лексика и се описва методиката за моделиране на изследваните значения. Конкретни разработки са посветени на новите значения при прилагателните за цвят (№ 31), на новите метафорични и метонимични значения при съществителните имена (№ 41), на метафоричните модели при новите значения на компютърната лексика (№ 47), на семантичните неологизми, възникнали в резултат на детерминологизация (№ 37) или на ретерминологизация (№ 30). Разглеждат се факторите за поява на нови значения – външноезикови и вътрешноезикови (статия № 44).

Новаторски е *когнитивният подход* към семантичните иновации в лексиката. В Лексикологията, в статията *Когнитивни аспекти на новите метафорични значения в българския език* (№ 49), както и в статиите № 23, 50 семантичната неологизация се свързва със спецификата на човешкото познание и световъзприемане. Семантичното и прагматичното съдържание на неологичната лексика дава основание да се представят промените в световъзрението и светооценката на българина, да се установи динамиката в концептосферите и концептите, важен фактор за настъпването на лексикална и семантична неологизация. Обект на конкретен анализ са концептите – източници на метафоризация. Важен извод в анализа е, че основните принципи на организация на новите метафорични значения са антропоцентричност и автропометричност.

Значително място в Лексикологията и в своите статии и студии С. Колковска посвещава на характерните за съвременния език *езикови тенденции*. В духа на въведеното и утвърдено схващане на Карл Гутшмит за съществуване на характерни

тенденции в езиковото развитие през всеки отделен период, авторката анализира съществуващите в най-ново време тенденции в развитието на българската лексика.

В Лексикологията, в обща част с Д. Благоева, и в студията *Интернационализация на новата лексика (върху материал от българския език)* (№ 11) се изяснява същността на тенденцията към *интернационализация* и характерните особености на интернационализмите. Разкрива се спецификата на съвременната интернационална лексика. Прави се типология на новите интернационализми в българския език – лексикални и семантични. Представя се разпределение на новите интернационализми в българския език по функционални сфери, като се констатира, че терминологичната подсистема, свързана с компютърните и информационните технологии са с най-висока степен на интернационализация в съвременната епоха, следвана от икономическата терминологична подсистема, от политическата, спортната и т.н. Всички констатации са богато подплатени с илюстративен материал от различни езици.

Тенденцията към интернационализация се простира и върху общоупотребимия език. Принос на С. Колковска е описанието на влиянието на тенденцията към интернационализация върху типологията на вторичната номинация. Авторката *установява нови интернационални семантични модели* в българския език и активизирани съществуващи модели на семантична номинация.

Значителен принос на С. Колковска е анализът на *тенденцията към национализация* в лексикалната система, която е противоположна на тенденцията към интернационализация. Чрез тенденцията към национализация (автохтонизация) езикът запазва националноспецифичния си характер. Авторката търси израза на тази тенденция в създаването на нова лексика на домашна основа, както и във възникването на хибридни образувания, чрез които се проявява стремеж да се наложи компонент от родния език, т.е. търси я във всички словообразователни процеси, в които се предпочита домашният езиков материал. С. Колковска прави описание на домашната неологична лексика от последните години. Като израз на тази тенденция тя основателно разглежда и приспособяването – адаптирането и интегрирането на интернационалната лексика в българската езикова система. Като приема разграничението между адаптация и интеграция (термини, определени с такова съдържание от М. Попова), С. Колковска анализира последователно графичната, фонетичната, морфологичната и словообразователната адаптация на чуждата лексика и интеграцията ѝ в езиковата система в семантичен и словообразователен план. Едновременно с това посочва характерното, специфичното за българския език при тези процеси, в сравнение с другите славянски езици.

Аналитично и задълбочено авторката разглежда и тенденцията към *интелектуализация*, тясно свързана, според нея, от една страна с *терминологизацията*, от друга - с *детерминологизацията* и *ретерминологизацията* в лексикалната система. Представя моделите на семантична деривация чрез детерминологизация, при която термините загубват терминологичния си характер и преминават в общоупотребимия език, като разглежда комуникативните сфери и тематичните области, в които това явление се проявява най-активно. Според мен обаче е неприемливо два противоположни процеса – терминологизация и детерминологизация - да характеризират една и съща тенденция. Детерминологизацията означава преминаване на термините от тясно терминологична система в общоупотребимия език, т.е. води до разширяване на сферата на употреба. Това по-скоро е израз на тенденцията към демократизация на езика. Основателно е обаче включването на ретерминологизацията, т.е. преминаването на термини от една терминологична система в друга, в проявите на тенденцията към интелектуализация. Авторката изследва семантичната неологизация в

резултат на това явление. Тези проблеми разглежда както в Лексикологията, така и в отделни статии (ст. № 37, 30, 14).

Нови и убедителни са заключенията за иновативните явления в лексикалната система през последните години, свързани с *принципа за езикова икономия*. В Лексикологията към традиционно приеманите като резултат от действието на лексикална икономия три типа единици: универбати, абривиатури и сложни думи, С. Колковска основателно прибавя отсечени думи и нови словообразователни форманти, образувани от инициални абривиатури. След като разглежда иновациите в областта на абривиацията и на отсичането на прости и сложни думи, отделя специално внимание на едно ново явление – формиране на словообразователни форманти от инициални абривиатури. Тя анализира неологизмите с компоненти *e-* и *m-*, появили се по модел, зает от английски, и констатира, че тези компоненти се отчленяват като самостоятелни словообразователни елементи, които нарича префиксоидни морфемии, а думите, образувани с тях – афиксоидни деривати. Макар този модел да е чужд на българското словообразуване, той получава широко разпространение не само поради чуждоезиковото влияние, а и поради силното влияние на стремежа към езикова икономия и удобството при използването на неологизмите от този тип.

С. Колковска посвещава редица други свои изследвания на лексикалните неологизми, чието възникване е свързано с този принцип. Разглежда отделни типове, като напр. неологизми, възникнали от чужди инициални абривиатури (№ 24), неологизми в българския език, възникнали чрез отсичане на думи (№ 34), лексикални неологизми с първи съставки *e-* и *m-* (№ 29). Анализира появата и особеностите на тези типове неологична лексика, като констатира силното им активизиране през последните десетилетия.

Отделен проблем, който С. Колковска анализира твърде задълбочено е *интеграцията на неологизмите* в българския език (в Лексикологията и статии № 36, 16, 51). Тя разглежда интеграцията като по-напреднал етап в стабилизирането и утвърждаването на неологизмите в езика. Процесът на интегриране на лексикалните и семантичните неологизми в езика е представен и описан детайлно, изводите са подплатени с богат илюстративен материал, взет от авторските лексикографски неографични издания. Проследяват се всички фактори, влияещи върху стабилизирането на неологизмите в езика, разкриват се и всички прояви на тази стабилизация: включване в словообразователни процеси, включване в семантична деривация, установяване на системни семантични отношения, развитие на съотносителни нови значения. Тези фактори правилно са определени като вътрешноезикови.

Висока оценка заслужава и приносът на С. Колковска в областта на *лексикографията*. През целия си професионален път тя е била част от колектива на най-значимия лексикален труд в българския език – многотомния академичен *Речник на българския език*. През анализирания период тя е автор и редактор в четири тома на Речника. Нейно е авторството на 874 стандартни страници от т. 4, т. 13, т. 14 и т. 15. Работата ѝ в тълковния речник се отличава със задълбоченост и прецизност, с умение да анализира семантиката на лексикалните единици, много от които са със сложна семантична структура (напр. *положение, положителен, прокарвам, присъединявам, произвеждам, прозрачен* и др.). Работата по Речника изисква много добра филологическа подготовка, солидни знания от областта на граматиката. Изискват се познания не само по отношение на граматическите категории преходност, залог и др., но се търси и връзката между граматическо и лексикалносемантично значение. Разработката на лексикални единици като *прозирам 1, прозирам 2* и *прозирам се* показват, че С. Колковска се справя отлично с тези задачи.

Лексикографската интерпретация на лексиката изисква съотносителност и последователност при представянето на думи от едно словообразователно гнездо, на семантично, синонимно или антонимно свързани думи. С. Колковска се съобразява с тези изисквания на тълковната лексикография (напр. кръгът от думи с *полу-*, *поиз-* и *под-*).

С. Колковска е едно от лицата, които допринасят да бъде въведен в тълковната лексикография, и по-точно в работата по Речника на българския език, корпусният подход. За пръв път в работата по т. 13 от Речника се използват лексикалните ресурси на Корпус с лексикографско предназначение. Речникът на българския език е корпуснобазиран, което означава, че при работата се съчетават възможностите на корпусния подход с традиционните лексикографски методи. Това дава възможност да се постигне в по-голяма степен достоверност и точност на лексикографското отразяване, както и да се облекчи работата на лексикографите, работещи по този проект.

Обществено значим е приносът на С. Колковска за развитието на българската *неография*. Тя е автор в изключително интересния и полезен *Речник на новите думи (от края на ХХ и първото десетилетие на ХХІ в. (2010 г.))*, в който нейни са 355 стандартни страници (б. В-Л). Речникът е продължение на изработения от същия колектив *Речник на новите думи и значения в българския език*, издаден през 2001 г., представящ неологичната лексика от периода 1990-2000 г. В новия си речник авторите представят лексикалните и фразеологичните иновации от следващия период – след 2000 година. Изработването на неологичен речник е трудна задача, тъй като описанието на неологичната лексика не се опира на образци в българската лексикография, а изцяло се изгражда на базата на употребата на тези единици, за които е характерна непоследователност и вариантност. Авторите се справят изключително успешно със задачата си и представят лексикалните и семантични неологизми от най-ново време в пълнота. Речникът дава пълна представа какви изменения са настъпили в българската лексика през последните години и кои са областите, в които най-вече са навлезли новозаети или новосъздадени думи и значения. С. Колковска е участвала в изготвянето на концепцията и в редакцията на Речника. Речникът е другият корпуснобазиран труд в българската лексикография. За целите на Речника специално е създаден електронен корпус, съдържащ над 240 милиона думи. Използването на корпусен подход е новост в българската лексикография. Съчетаването на този подход с традиционни методи е дало възможност подборът на лексиката да бъде обективен, позволило е да бъдат обхванати мащабно съвременните български периодични издания и художествената литература.

В частта на С. Колковска, както и в целия речник, е включена нова лексика от областите с най-голяма лексикална динамика, а това са сферата на информационните технологии, икономиката, търговията и банковото дело, политиката, спорта, кулинарията. Значителен е броят на думите с първа съставна част *видео-*, *евро-*, *еко-*, *етно-*, *инфо-*, *латино-*, което отговаря на констатацията в езикознанието, че композицията като начин на словообразуване е силно активизирана. Последователно е отразен иновативния за българския език модел от двукомпонентна структура, в която ролята на определение изпълнява неизменяема английска заемка. Изписани са разделно, според правописното правило: *интернет доставчик*, *киоск терминал* и *под. Благодарение* на големия си лексикографски опит авторката представя цялостно, в пълнота характеристиките на новите думи и значения в българския език. Последователно е приложена стройна система за отразяване на граматическите, функционално-стилистичните и семантичните особености на тази лексика. Прецизно е представен семантичният обем на думите, илюстриран с богат материал. Дефинициите са стегнати и ясни. Възприетият принцип да се препраща към свързани със заглавката

думи или съчетания дава възможност да се свързват цели словообразователни или тематични гнезда. Дават се обяснения на фразеологични и терминологични съчетания. В края на речниковата статия има справочен отдел, в който се посочва произходът на заетите думи и други форми на заглавката.

Интересът към това издание е оправдано много голям, тъй като то дава възможност за разнообразни изследвания върху неологичната лексика.

Високата си класа като лексикограф авторката показва с участието си в изработването на словник за българско-английската част на престижния речник Oxford SoftPress English Minidictionary, създаден по лиценз на Oxford University Press, в който изработва буквите Б, К, О, П (паваж - порязвам), С, Ф, Х.

Особено голяма заслуга има С. Колковска за утвърждаването на корпусния подход в българската академична лексикография. Заедно с Д. Благоева поставят началото на *корпусната лексикография* – ново съвременно направление в българската лексикография. Тя участва в разработването на концепция за изготвяне на корпус, който да бъде използван в лексикографията. В студията *Електронизация на лексикографските ресурси* (№ 8), както и в редица статии в съавторство (статии № 13, 15, 9, 19, 20), се разглеждат особеностите на електронните корпуси като езикови ресурси и се излага необходимостта и предимствата на използването им в лексикографската дейност и в частност от прилагането им за целите на Речника на българския език, за да бъде оптимизирана работата. Представя се и Корпусът с лексикографско предназначение, създаден в Секцията за българска лексикология и лексикография за целите на българската академична лексикография, както и софтуерната програма LexiScan, създадена за работа с този корпус. Особено значима е студията *Корпусният подход в българската лексикография – практика и перспективи* (в съавторство с Д. Благоева) (№ 9), в която се разкриват разнообразните възможности за приложение на електронни корпуси в различни по жанрове речници. Представят се предимствата на корпусния подход при изготвяне на словника на един речник, помощта на този подход при решаване на проблеми от различен характер – правописен, стилистичен, семантичен, за уточняване на системните връзки в лексикалната система, по отношение на лексикалната съчетаемост и под. Дава се информация за възможностите за приложение и приложението на такъв подход в работата по три речника в българската лексикография: *Речник на българския език*, *Речник на новите думи в българския език* и *Правописен речник на българския език*.

С. Колковска участва в изграждането и популяризирането на най-големия и представителен корпус за българския език – *Български национален корпус*. Първоначално изготвеният с активното участие на С. Колковска *Корпус с лексикографско предназначение* по-късно се включва в Българския национален корпус. В студията *Проектът Български национален корпус: резултати и перспективи* (№ 12) и в поредица статии, повечето в съавторство (със Св. Коева и Д. Благоева) (статии № 22, 21, 25, 26, 33, 46) се представят перспективите и възможностите за приложение на Българския национален корпус. Отделни публикации фокусират върху приложението на Българския национален корпус в работата върху многотомния Речник на българския език (статия № 32).

В своите изследвания С. Колковска посочва нагледно значимостта на корпусните методи и подходи не само за лексикографско описание на лексиката, а и за теоретични лингвистични изследвания. Илюстрира приложението на корпусните методи при изследване на семантичната прозодия на някои групи каузативни глаголи в българския език (№ 18, 27 – в съавторство).

Явление в българската лексикология и лексикография е изготвеният от колектив, с основното участие на С. Колковска и Д. Благоева, *информационен лингвистичен*

портал „Инфолекс”. С. Колковска взема участие в изготвянето на концепцията на този портал, в реализирането и популяризирането му (статии № 39, 48). Това е ресурс, който включва: *Библиографска информационна система* с около 6000 публикации от областта на българската лексикология, фразеология и лексикография през периода 1950-2010 г. Източник на информацията са български и чуждестранни лингвистични издания. Всеки библиографски запис съдържа допълнителна информация : определя се типът на публикацията, привеждат се ключови думи, посочва се съответна онлайн публикация , както и данни за отпечатани рецензии. Библиографската информационна система дава възможност за просто – по дума в заглавието или по фамилия на автора- и разширено търсене, с възможни комбинации от различни критерии. Този справочник предлага на вниманието на ползвателя огромна и изчерпателна информация, която е неограничен помощник в научните изследвания и обучението по лексикология, фразеология и лексикография.

Порталът включва и специализирани корпуси. С. Колковска участва в изработването на един от тях: *Лексикална база данни със синоними*, с над 8700 синонимни реда. Съавтор е и във включения в портала *Неологичен речник* с над 2200 думи и 160 устойчиви съчетания. Това е уникален и първи по рода си лингвистичен портал, изключително полезен за изследователи, преподаватели, студенти, ученици, чужденци и др.

С. Колковска има приноси и в областта на компютърната лингвистика. В студията *Автоматично разпознаване на концептуално-семантични отношения в електронен корпус от биологически текстове и приложението му в лексикографската практика* (№ 17) тя описва резултатите от прилагането на методика за автоматично разпознаване на родово-видови и партитивни отношения в биологически текстове. Посочва възможностите за приложение на тези резултати в лексикографията.

С. Колковска взема участие (съвместно със С. Коева и Д. Благоева) в разработването на уеббазирана лексикографска система LexIt, предназначена за създаване и редактиране на различни лексикографски трудове (№ 43).

В заключение ще обобща основните заслуги на С. Колковска към българското езикознание:

1. Сия Колковска участва активно в разработването на едно ново направление в българската лексикология – неологията. Нейните теоретични разработки са новаторски и същевременно основополагащи за българската неология.

2. Тя участва в създаването на електронни лексикални и библиографски ресурси, които са в изключителна полза за българската лексикология, фразеология и лексикография. Изследователите в тези области могат да ползват събрана, обработена и обобщена библиографска информация, както и да разполагат с лексикални материали, за събирането на които до днес се губи маса време. Със своята дейност тя подпомага използването на възможностите на информационните технологии в лексикологията и лексикографията.

3. Сия Колковска участва в създаването на ново направление в лексикографията. Един от създателите е на корпусната лексикография в България. Това дава начало на нова епоха в лексикографската практика.

4. С участието си в най-значимия речник на неологизмите – Речник на новите думи в българския език, 2010 г., с принципите, върху които е изграден и използваните в него подходи, допринася за развитието на българската неография.

Тези приноси правят Сия Колковска несъмнено достойна да заеме академичната длъжност „професор”. С пълна убеденост предлагам на членовете на научното жури да застанат зад това решение.

Рецензент: